

dan Ejendom — er lige saa farligt, har akkurat samme Konsekvenser som det at sælge en Ejendom.

I § 19 staar der, at den ene Ægtefælle ikke uden den andens Samtykke maa afhænde Løsøre, der er Fælleseje, for saa vidt det hører til Indboet i det fælles Hjem eller til den anden Ægtefælles fornødne Arbejdsredskaber, eller det tjener til Børnenes personlige Brug. Jeg tænker mig, at det er denne Beskyttelse af Hjemmene, som er Skyld i, at vi har faaet forelagt Ændringen i Loven om Rettens Pleje, idet jeg af Kommissionsudkastet har lært, at denne Beskyttelse ikke bruges overfor Eksekution. Eksekution kan finde Sted uanset Retten til Tilbageholdelse af Løsøre, og hvad man personlig bruger. Saa har man, siger Kommissionen, den Vej at gaa at udvide Størrelsen af det Beløb, der kan undtages fra Eksekution. Den stadig stigende Udvikling paa dette Omraade har jeg set med Tilfredshed; man kan nu holde for 300 Kr. tilbage foruden Sengetøj og Gangklæder. Jeg tror, det er heldigt, at man gaar et lille Skridt videre; hvor vidt vil naturligvis Praksis bestemme.

De efterfølgende Paragraffer kan jeg tiltræde og vil kun tilføje et Par Ord om § 57 i det Kapitel, der hedder „Forskellige Bestemmelser“. Her siges det, at hvis en Ægtefælle ikke efterlader sig Livsarvinger, arver den længstlevende Ægtefælle Halvdelen af afdødes Formue, saafremt der efter den afdøde findes Fader, Moder, Søskende eller Søskendes Afkom, men ellers hele Formuen. Jeg haaber, det ikke vil være vanskeligt at overbevise den højtærede Minister og ærede Medlemmer af Tinget om det rimelige i, at den længstlevende arver hele Formuen, hvis der ingen Livsarvinger er. Hvem er dog nærmere til at arve den hele end den, som har levet sammen med den afdøde, muligvis gennem mange Aars lykkeligt Ægteskab? Maaske har oven i Købet den længstlevende været den, som har Hovedfortjenesten for, at der overhovedet er sammensparet noget i Ægteskabet. Men efter dette skal der kunne komme Søskendebørn og Søskendebørns Børn, som muligvis slet ikke har kendt afdøde, og kræve Halvdelen af Formuen. Det finder jeg ganske urimeligt. Jeg ved ganske vist, at man kan oprette gensidigt Testamente og derved bestemme, at den efterlevende skal arve hele Formuen, men jeg mener, at Hovedregelen bør være, at den efterlevende arver hele Formuen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det, jeg her har sagt, blev gjort gældende i Folketinget i 1919 af Venstres daværende Ordfører, Dommer

Kirk. Senere stillede hele Folketingsudvalget Forslag om, at den efterlevende Ægtefælle skulde arve hele Formuen i dette Tilfælde. Jeg haaber, at vi nu skulde kunne vende tilbage dertil. Derimod kan jeg naturligvis godt gaa med til, at det testamentarisk kan bestemmes, at den efterlevendes Arveret indskrænkes til at omfatte en Trediedel af Formuen. Kapitel VII i det foreliggende Lovforslag indeholder kun et Par Arveretsbestemmelser og en Bestemmelse om det Tilfælde, at en Ægtefælle er umyndiggjort. I det af Folketinget i 1920 vedtagne Lovforslag var der mange flere Bestemmelser. Der var Bestemmelser, som tog ganske særlige Hensyn til gifte Kvinder, og som derfor maatte synes at have en vis Berettigelse til at føjes ind her. Der var §§ 190, 191, 192 og 193, der indeholdt Bestemmelser, som gav gifte Kvinder Ret til at faa Næringsbevis, nogle Skattebestemmelser og en Bestemmelse om Ret for forladt Hustru til at være Værge for sine Børn, lige saa vel som fraskilte Hustruer, fraseparerede Hustruer og Enker har Ret til at være det. Jeg skal tillade mig i det kommende Udvalg at stille Forslag om Optagelse af i hvert Fald nogle af disse Bestemmelser og haaber, at det skal faa en velvillig Modtagelse.

Om Lovforslaget om en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6 har jeg kun een Bemærkning at gøre. Det er Ønsket om, at der deri kunde blive indføjet en Bestemmelse om, at Hustruen har Ret til at hensidde i uskiftet Bo, lige saa vel som Manden nu ubetinget har Ret dertil. Den Bestemmelse fandtes i det tidligere Lovforslag, og jeg vilde synes, at naar vi her taler om lige Ret for begge Ægtefæller, vilde det være rimeligt at give ogsaa Hustruen denne Ret. Det fjerde Lovforslag er jo af rent formel Art, saa det kan jeg selvfølgelig tiltræde.

Jeg skal i øvrigt tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslagene.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de ærede Ordførere for den overordentlig elskværdige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. Der er fremkommet en Del Indvendinger mod Lovforslaget, men ingen af dem vedrører dets Hovedprincipper. Derfor kunde jeg i og for sig godt lade dem ligge; vi kan jo drøfte dem nærmere i Udvalget.

Jeg skal dog om et Par af de fremsatte Indvendinger sige et Par Ord. Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Hauch) skal jeg